

Postmottak OED

Fra: Edvardsen Anne Grethe på vegne av Steensnæs Einar
Sendt: 6. oktober 2003 09:32
Til: Postmottak OED
Kopi: Skjelbred Brit; Håbrekke Øyvind; Manshaus Karl Edwin; Gjerde Gunnar; Kulild Villa
Emne: VS: Høringsuttalelse ULP

ULB.doc (29 kB)

OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET	
01 / 2498 - 335	
DATO - 6 OKT. 2003	
AN 631	EKSP

-----Opprinnelig melding-----

Fra: Alfon Jerijervi [mailto:Alfon.Jerijarvi@sor-varanger.kommune.no]
Sendt: 6. oktober 2003 08:02
Til: Steensnæs Einar
Emne: VS: Høringsuttalelse ULP

-----Opprinnelig melding-----

Fra: Alfon Jerijervi
Sendt: 2. oktober 2003 14:23
Til: 'Einar.Steensnes@oed.dep.no'
Emne: VS: Høringsuttalelse ULP

Vedlagt uttalelse til til OED's utredning av ULP. Høringsuttalelsen er, pga. tidspress utarbeidet av ordfører i tråd med det som ansees som den politiske flertallsoppfatning. Høringsuttalelsen har ikke vært politisk behandlet.

Alfon Jerijarvi
ordfører
<<ULB.doc>>

Olje – og Energidepartementet

Statsråd Einar Steensnæs

**HØRINGSUTTALELSE FRA SØR-VARANGER KOMMUNE V/ ordføreren
TIL OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTETS UTREDNING AV KONSEKVENSER
AV HELÅRLIG PETROLEUMSVIRKSOMHET I OMRÅDET LOFOTEN-
BARENTSHAVET.**

”Utredningen av helårlig petroleumsvirksomhet i området Lofoten-Barentshavet” (ULB) er ment å være det viktigste beslutningsgrunnlag for avgjørelser om fremtidig petroleumsvirksomhet i Barentshavet. Utredningen anses å være vel gjennomarbeidet når det gjelder mulige miljørisiki og forhold til fiskeriinteressene.

Gjennom konsekvensanalyser er det satt sterkt fokus på forurensningsfarene i Barentshavet og langs norskekysten. Sør-Varanger kommune sier seg enig i at det av hensyn til et svært sårbart miljø i nordområdene må settes strengere krav til så vel leteboring som produksjon og transport av petroleumsprodukter enn det man har funnet nødvendig ved tilsvarende virksomheter lenger sør i norske farvann, og hva som i dag anses som akseptabel internasjonal standard. Sør-Varanger kommune finner imidlertid ikke at utredningen har avdekket nye vesentlige problemer, eller særegne risikofaktorer, som skulle tilsi at det på disse områder er nødvendig å gjennomføre ytterligere utredninger, eller opprettholde stans i letevirksomheten eller produksjon fra drivverdige funn i nordområdene.

Gjennom nær 40 års virksomhet på norsk sokkel har det vist seg mulig å finne utbyggingsløsninger som tar hensyn til fiskernes interesser, gjennom valg av traseer for rørledninger og lokalisering av installasjoner på havbunnen. Dette er senest dokumentert i forbindelse med Snøhvit-utbyggingen, hvor Finnmark Fiskarlag ga sin tilslutning til hvordan prosjektet skulle gjennomføres. Tilsvarende løsninger er, etter Sør-Varanger kommunes oppfatning, også mulig å finne i en utvidet aktivitet i Barentshavet. Det finnes derfor ikke tungtveiende grunner for å begrense ressurskartleggingen ved å opprette ”petroleumsfrie soner” i området.

Samtidig innser Sør-Varanger kommune at fiskerinæringen står overfor store strukturelle utfordringer, både på sjøsiden og ved landanleggene. En konsekvens av dette vil være mindre sysselsetting i de tradisjonelle kystnæringene. Når det over tid også har vist seg å være grunn til å neddempe forventningene til havbruk som vekstnæring, vil petroleumsvirksomhet med sine ringvirkninger fremstå som en av få nye næringene med potensiale til å motvirke bortfall av arbeidsplasser, skape vekstimpulser og opprettholde bosetning i kystsamfunnene i Troms og Finnmark.

En helårlig petroleumsaktivitet i Barentshavet vil foregå under krevende klimatiske forhold. Dette er vilkår den nordnorske kystbefolkning er vel kjent med. Det synes derfor åpenbart at

arbeidstakere med denne erfaringsbakgrunn kan bli svært attraktive i offshorevirksomhet i nord.

Med utgangspunktet at ULB i første rekke skulle belyse konsekvenser av petroleumsvirksomhet på norsk territorium, behandler utredningen i mindre grad de følger økt russisk aktivitet også må få i våre nærområder. Russlands oljeproduksjon øker med nær 10% hvert år, og ekspanderer fra landbasert utvinning til offshore. Samtidig registreres en eksplosiv vekst i russisk oljetransport i våre farvann. Alt tilsier at dette likevel bare er en begynnelse på hva som vil skje på transportsektoren når russisk råoljeeksport til USA når opp i det avtalte volum.

På norsk side må dette føre til at det bygges opp former for beredskap som går ut over de vedtak som allerede er fattet om etablering av trafikkovervåkningssentral i Vardø. Sør-Varanger kommune ser det som en forutsetning at et nødvendig antall slepebåter med adekvat oljevernutstyr blir fast stasjonert i området. Ut over stasjonering i de utpekte knutepunkthavner etter forslaget til Nasjonal Transportplan, vil det, også uten petroleumssaktivitet på norsk sokkel, likevel være behov for å engasjere ytterligere slepebåtkapasitet. Denne vil da i liten grad kunne operere på ordinære forretningsmessige vilkår, men være avhengig av større offentlige tilskudd for beredskap. Det vil på den annen side være mulig å kombinere slepe- og oljevernberedskap mot russisk transport med en oppdragsmengde fra operatørselskap på norsk sokkel, og dermed minimalisere de offentlige utgifter. Også dette forhold taler, etter Sør-Varanger kommunes oppfatning, for at petroleumssaktiviteten på norsk sokkel i Barentshavet bør trappes opp.

Råoljeterminalene i Nordvest-Russland ligger gjennomgående i havner som ikke kan anløpes av tankskip av rasjonell størrelse for transport over langdistanse som til det amerikanske kontinent. Sør-Varanger kommune mener derfor at man, både på kommersielt grunnlag og for å gi et bidrag til økt transportsikkerhet gjennom standarder til fartøy, bør legge til rette for omlastingsterminaler for russisk råolje i norske havner. Kirkenes peker seg her ut som en svært aktuell lokalisering, hvor den infrastruktur som etableres også vil være anvendelig for norsk/vestlig eksportindustri for leveranser til russisk sokkel så vel som for norsk virksomhet i "gråsonen" når delelinjeproblematikken er løst. Uavhengig av om det etableres en omlastingsterminal i Kirkenes må det, av hensyn til økt russisk råoljetransport, utarbeides en særskilt beredskapsplan mot oljeforurensning for Varangerfjorden.

Norsk offshoreteknologi har i mange år vært ledende og satt internasjonale standarder. Petroleumsutvinning i nordområdene vil stille ytterligere krav, hvor de klimatiske forhold blir viktige komponenter. Norge har også tradisjoner og kompetanse innen klima- og arktisk teknologi, som gir norske leverandørbedrifter og FoU-miljø et fortrinn i utviklingen av utstyr som må anvendes ved olje- og gassutvinning i nordområdene.

Sør-Varanger kommune ser det derfor som en nødvendig forutsetning for en kontrollert og betryggende utnyttelse av petroleumssressursene i nord at ULB følges opp av en aktiv norsk oljepolitikk i nordområdene. Dette vil også gi mulighet til å påvirke at det settes forsvarlige standarder på russisk side, og gi grunnlag for å utvikle systemer og produkter som også kan implementeres i russisk offshorevirksomhet. Samtidig kan det skape et samarbeidsmiljø mellom Norge og Russland som gjør det mulig å etablere en felles forståelse om sikkerhetsnormer og komme frem til en fellesløsning i "gråsonen", som ut fra de seismiske undersøkelser representerer et av de mest lovende felt i våre nærområder.

I et slikt perspektiv mener Sør-Varanger kommune at ULB som utgangspunkt for økt petroleumsaktivitet kan legge grunnlag for en miljømessig, næringsmessig, teknologisk og økonomisk utvikling som er samfunnsmessig nødvendig for Troms og Finnmark, samtidig som den kan bidra til å sikre forsvarlige standarder og bilaterale og internasjonale avtaler for beredskap og sikkerhet i Barentshavet som helhet.

Kirkenes, den 1. oktober 2003

Alfon Jerijärvi

ordfører